

Mál nr. 37/2016

M og
vátryggingafélagið V1 v. ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A,
vátryggingafélagið V2 v. ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B og
vátryggingafélagið V3 v. ábyrgðartrygginga bifreiðanna C og D.

Fjölðaárekstur í Ártúnsbrekku 14. janúar 2016.**Gögn.**

Málskot, móttakið 10.2.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V3, dags. 26.2.2016, ásamt lögregluskýrslu.

Bréf V1, dags. 15.3.2016, lögregluskýrslu og matsgerð Rannsóknarstofu í lyfja- og eiturefnafræðum á blóðsýni ökumanns MP 171.

Tölvupóstur V2 dags. 30.3.2016.

Málsatvik.

Í lögregluskýrslu kemur fram að bifreið D var ekið af afrein frá Reykjanesbraut inn á Vesturlandsveg í Ártúnsbrekku. Ökumaður bifreiðar D kveðst hafa misst stjórn á bifreiðinni þannig að hún hafi farið inn á Vesturlandsveg, snúist í hálfhring og endað á vegriði hinu megin í Ártúnsbrekkunni. Farþegi í bifreið D ber með sama hætti, þ.e. að ökumaður bifreiðar D hafi misst stjórn á bifreiðinni. Í lögregluskýrslu og í rannsóknarniðurstöðum kemur fram að ökumaður bifreiðar D hafi verið undir áhrifum vímuefna við aksturinn. Ökumaður bifreiðar C kvaðst hafa ekið Vesturlandsveg til austurs á sama tíma og þegar bifreið D var ekið inn á veginn, í veg fyrir hann, kveðst ökumaður bifreiðar C hafa reynt að hemla en ekki náð að koma í veg fyrir árekstur við bifreið D. Í framburði ökumanns bifreiðar C kemur einnig fram að bifreið B hafi síðan lent á bifreið C og bifreið A á bifreið B. Ökumaður bifreiðar B kveðst hafa séð þegar bifreið D fór „að sviga“ fyrir bifreið C og kveðst ekki hafa náð að stöðva þegar bifreið C og D lentu saman og þá fengið bifreið A aftan á sig. Farþegi í bifreið B ber með sama hætti og ökumaður hennar. Ökumaður bifreiðar A kveðst hafa verið að aka austur Vesturlandsveg og ekki náð að stöðva bifreið sína þegar bifreiðar fyrir framan hafi stöðvað skyndilega, þ.e. bifreið B, C og D.

M, ökumaður bifreiðar A, telur að það verði að líta svo á að um einn árekstur sé að ræða, þ.e. að tjón á öllum bifreiðunum sé hægt að rekja til þess að bifreið D var ekið inn á Vesturlandsveg í veg fyrir umferð.

V1 telur að árekstur allra bifreiðanna verði rakinn til aksturslags bifreiðar D. Ökumaður hennar hafi verið undir áhrifum vímuefna, sem hafi haft áhrif á aksturslag hans, hann hafi ekið of hratt miðað við aðstæður þannig að hann missti stjórn á bifreið sinni á Vesturlandsvegi þar sem hámarkshraði sé 80 km/klst og hafi ökumenn á leið austur Vesturlandsveg því ekki haft nokkra möguleika til að bregðast við þeirri miklu truflun á umferð sem fólst í aksturslagi bifreiðar D.

V2 gerir ekki frekari athugasemdir við sakarskiptingu í málinu.

V3 telur að ökumaður bifreiðar A verði að bera ábyrgð á sínu tjóni sjálfur þar sem hann hafi ekki gætt þess að hafa nægilegt bil milli bifreiðar fyrir framan sig, sbr. fyrirmæli 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Ekki sé hægt að rekja tjón á bifreið A til aksturslags bifreiðar D.

Álit.

Þegar ökumaður bifreiðar D missti stjórn á bifreið sinni við akstur inn á Vesturlandsveg verður að telja að hann hafi bæði ekið of hratt m.v. aðstæður, sem og að hæfni hans til aksturs hafi verið skert vegna vímuefnaáhrifa. Þegar litið er til aðstæðna á vettvangi sem og að árekstur milli

bifreiða D og C, C og B og B og A virðist hafa átt sér stað með mjög stuttu millibili, verður að líta svo á að aksturslag ökumanns bifreiðar D hafi verið meginorsök þess að árekstur varð með öllum bifreiðunum. Verður ekki séð af gögnum málsins að rekja megi árekstur milli bifreiða A og B til þess að ökumenn þeirra bifreiða hafi ekki gætt þess að hafa nægilegt bil milli bifreiða í skilningi 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga m.v. hversu afgerandi áhrif gáleysislegur akstur ökumanns bifreiðar D var. Öll sök á tjóni á bifreiðum A, B og C verður því lögð á ökumann bifreiðar D.

Niðurstaða.

Öll sök á tjóni bifreiða A, B og C er lögð á ökumann bifreiðar D.

Reykjavík, 10. maí 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Vigdís Halldórsdóttir lögfr.

Jón Magnússon hrl.